

3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení článku 22a služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“), z porušení povinnosti poskytnout pomoc a povinnosti náležitě pozornosti a péče v rámci řízení o opětovném přidělení, z porušení článku 22c služebního řádu a ochrany poskytované informátorům, z porušení povinnosti řádné péče, neutrality, nestrannosti, objektivitu, práva žalobce na rovné zacházení s jeho spisem ze strany administrativy a z porušení jeho legitimních očekávání a ze zneužití řízení. Tento důvod má čtyři části:
- první část vychází z porušení článku 22c služebního řádu tím, že Orgán oprávněný ke jmenování nezahájil řízení stanovené uvedeným ustanovením;
 - druhá část vychází z porušení povinnosti náležité pozornosti a péče;
 - třetí část vychází z porušení zásady objektivitu, zásady nestrannosti a zásady neutrality příslušného Orgánu oprávněného ke jmenování, z porušení zásady rovného zacházení a zásady zákazu diskriminace;
 - čtvrtá část vychází z porušení pravidel týkajících se důkazního břemene.

Žaloba podaná dne 21. prosince 2021 – Fronta Polisario v. Rada

(Věc T-793/21)

(2022/C 73/74)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Lidová fronta osvobození Sakia al Hamra a Ria de Oro (Fronta Polisario) (zástupce: G. Devers, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil její žalobu za přípustnou;
- rozhodl o zrušení napadeného nařízení;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby proti nařízení Rady (EU) 2021/1750 ze dne 28. září 2021, kterým se mění nařízení (EU) 2019/440 o přidělení rybolovných práv podle Dohody mezi Evropskou unií a Marockým královstvím o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu a prováděcího protokolu k této dohodě (Úř. věst. 2021, L 349, s. 1), uplatňuje žalobkyně jediný žalobní důvod vycházející z nedostatku právního základu uvedeného nařízení z důvodu protiprávnosti rozhodnutí 2019/441 (¹).

1. První část vychází z nedostatku pravomoci Rady k přijetí rozhodnutí 2019/441, jelikož Unie a Marocké království nemají pravomoc uzavírat mezinárodní dohody vztahující se na Západní Saharu namísto lidu Sahrawi, který je zastupován Frontou Polisario.
2. Druhá část vychází z porušení povinnosti posoudit otázku dodržení základních práv a mezinárodního humanitárního práva, jelikož Rada se před přijetím rozhodnutí 2019/441 touto otázkou nezabývala.
3. Třetí část vychází z toho, že Rada porušila povinnost vykonat rozsudky Soudního dvora, jelikož v napadeném rozhodnutí opomíjí odůvodnění rozsudku ze dne 27. února 2018, Western Sahara Campaign UK (C-266/16, EU: C:2018:118).
4. Čtvrtá část vychází z porušení základních zásad a hodnot, kterými se řídí činnost Unie na mezinárodní scéně, k němuž došlo tím, že:

zprvém rozhodnutí 2019/441 v rozporu s právem lidu na respektování jejich národní jednoty popírá existenci lidu Sahrawi, když používá výrazy „lid Západní Sahary“ a „dotčené obyvatelstvo“;

zadruhé rozhodnutí 2019/441 se v rozporu s právem lidu svobodně nakládat se svými přírodními zdroji týká uzavření mezinárodní dohody, která bez souhlasu lidu Sahrawi upravuje využívání jeho rybolovných zdrojů plavidly Unie;

zatřetí rozhodnutí 2019/441 se týká uzavření mezinárodní dohody s Marockým královstvím vztahující se na okupovanou Západní Saharu v rámci jeho anekční politiky vůči tomuto území a systematického porušování základních práv spojeného s udržováním této politiky.

5. Pátá část vychází z porušení zásady ochrany legitimního očekávání, jelikož rozhodnutí 2019/441 odporuje prohlášením Unie, v nichž byla opakovaně zdůrazněna potřeba dodržovat zásady sebeurčení a relativního účinku Smluv
6. Šestá část vychází z nesprávného uplatnění zásady proporcionality, jelikož s ohledem na oddělený a odlišný status Západní Sahary, nedotknutelnost práva na sebeurčení a postavení lidu Sahrawi jako třetí strany, Rada neměla provádět poměrování mezi údajnými „přínosy“ dohody o rybolovu a jejími dopady na saharawské přírodní zdroje
7. Sedmá část vychází z rozporu se společnou politikou rybolovu, jelikož na základě dohody uzavřené rozhodnutí 2019/441 budou mít plavidla Evropské unie bez souhlasu lidu Sahrawi přístup k jeho rybolovným zdrojům za finanční příspěvek uhrazený marockým orgánům, ačkoliv vody Západní Sahary nejsou marockými „vodami“ ve smyslu článků 61 a 62 Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu
8. Osmá část vychází z porušení práva na sebeurčení, k němuž došlo tím, že:

zprvé, používáním výrazů „lid Západní Sahary“ a „dotčené obyvatelstvo“ rozhodnutí 2019/441 popírá národní jednotu lidu Sahrawi jakožto subjektu práva na sebeurčení;

zadruhé rozhodnutí 2019/441 v rozporu s právem lidu Sahrawi svobodně nakládat se svými přírodními zdroji bez jeho souhlasu upravuje využívání jeho rybolovných zdrojů plavidly Unie;

zatřetí, rozhodnutí 2019/441 v rozporu s právem lidu Sahrawi na dodržování územní celistvosti jeho území popírá oddělený a odlišný status Západní Sahary a schvaluje protiprávní rozdělení této oblasti marockým „bermem“ (hliněný val).

9. Devátá část vychází z porušení zásady relativního účinku Smluv, jelikož rozhodnutí 2019/441 popírá postavení lidu Sahrawi ve vztazích EU-Maroko jako třetí strany a bez jeho souhlasu mu ukládá mezinárodní závazky týkající se jeho národního území a jeho přírodních zdrojů.
10. Desátá část vychází z porušení mezinárodního humanitárního práva a mezinárodního trestního práva, jelikož:

zprvé, rozhodnutí 2019/441 se týká uzavření mezinárodní dohody vztahující se na Západní Saharu, ačkoliv marocké okupační síly nemají vůči tomuto území *ius tractatus* a mají zakázáno využívat jeho přírodní zdroje;

zadruhé, na základě dohody uzavřené rozhodnutím 2019/441 bude Unie subvencovat marockou infrastrukturu na okupovaném saharawském území, aby tu Marocké království mohlo trvale usídlvat svoje civilní obyvatelstvo a ozbrojené síly;

zatřetí, použitím výrazů „lid Západní Sahary“ a „dotčené obyvatelstvo“ rozhodnutí 2019/441 schvaluje protiprávní přesídlování marockých kolonistů na okupované saharawské území.

11. Jedenáctá část vychází z porušení povinností Unie vyplývajících z právní úpravy mezinárodní odpovědnosti, jelikož uzavřením mezinárodní dohody s Marockým královstvím, která se vztahuje na Západní Saharu, rozhodnutí 2019/441 schvaluje závažná porušení mezinárodního práva, kterých se dopouští marocké okupační síly proti lidu Sahrawi, a poskytuje pomoc a podporu při zachování situace vyvolané těmito porušeními.

(¹) Rozhodnutí Rady (EU) 2019/441 ze dne 4. března 2019 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií a Marockým královstvím o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu, prováděcího protokolu k ní a výměny dopisů připojené k této dohodě (Úř. věst. L 77, 20.3.2019, s. 4).